

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 606/2501

นางเบ้า ธรรมรังษีโจทก์ นายเฉลียว สองเมืองจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1536, ป.วิ.พ. มาตรา 148

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์จำเลยเป็นสามีภรรยากันแต่มีได้จดทะเบียนเกิดบุตรคนหนึ่งโจทก์จึงฟ้องจำเลยให้รับรองเด็กเป็นบุตรและให้จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูแล้วโจทก์จำเลยตกลงประนีประนอมยอมความกันโดยจำเลยยอมรับรับรองเด็กเป็นบุตรและจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูให้โจทก์เป็นเดือนมีกำหนดเวลาโดยมิได้มีเงื่อนไขสงวนสิทธิใด ๆ ของโจทก์ไว้พันกำหนดแล้ว โจทก์จะมาฟ้องให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตรอีกไม่ได้ เป็นการฟ้องซ้ำ

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าเมื่อ 21 พ.ย. 97 โจทก์จำเลยเป็นสามีภรรยากันโดยมิได้จดทะเบียน เกิดบุตรชื่อ ด.ญ.ฉลาด โจทก์เคยฟ้องจำเลยให้รับรองเด็กเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายและจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กจำเลยได้ยอมความต่อศาลยอมรับว่า ด.ญ.ฉลาด เป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของจำเลย และยอมจ่ายค่าเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาด เดือนละ 160 บาทมีกำหนด 1 ปีจำเลยจ่ายค่าเลี้ยงดูเพียง 1 โจทก์บอกให้จำเลยจ่ายค่าเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาดเพิ่มขึ้นเป็นเดือนละ 250 บาท จำเลยไม่ยอม โจทก์จึงฟ้องจำเลยต่อสู้ว่าโจทก์ได้ฟ้องจำเลยและศาลได้พิพากษาชี้ขาดถึงที่สุดแล้วเป็นฟ้องซ้ำ และฟ้องแย้งให้โจทก์ส่งมอบ ด.ญ.ฉลาดแก่จำเลยโจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งว่า โจทก์ได้อุปการะเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาดตลอดมา ขณะนี้จำเลยมีภรรยาใหม่ ขอให้อำนาจปกครองอยู่กับโจทก์โจทก์จำเลยรับกันว่า ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันคือจำเลยต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาดให้โจทก์เดือนละ 160 บาทมีกำหนด 12 เดือนและรับรองว่า ด.ญ.ฉลาดเป็นบุตรของจำเลย และศาลพิพากษาตามยอมคดีถึงที่สุดศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาดังกันว่า ไม่เป็นฟ้องซ้ำให้จำเลยจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาดเดือนละ 160 บาทส่วนฟ้องแย้งยกฟ้อง จำเลยฎีกาว่าเป็นฟ้องซ้ำ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1536 บัญญัติให้บิดามารดา จำต้องอุปการะเลี้ยงดูตามสมควรแก่บุตรในระหว่างเป็นผู้เยาว์การฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดีย่อมต้องอยู่ภายใต้บังคับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เรื่องนี้ฐานะของโจทก์ในคดีก่อนและคดีนี้ โจทก์เป็นผู้ใช้อำนาจปกครองเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมของ ด.ญ.ฉลาดตามคำฟ้องในคดีก่อน ซึ่งโจทก์จำเลยได้ตกลงให้จำเลยต้องจ่ายค่าเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาด ให้โจทก์เป็นรายเดือน ๆ ละ 160 บาทมีกำหนดเวลา 12 เดือน นอกจากนี้ไม่มีเงื่อนไขสงวนสิทธิใด ๆ ของโจทก์ไว้ทำให้เห็นว่าการตกลงนี้ได้จำกัดหน้าที่ของจำเลยในอันที่จะต้องอุปการะเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาด เฉพาะที่จะต้องให้แก่โจทก์เพียงกำหนดเวลา 12 เดือน การที่โจทก์มาฟ้องคดีนี้ขอให้จำเลยจ่ายค่าเลี้ยงดู ด.ญ.ฉลาดทำนองเดียวกับที่โจทก์เคยมีคำขอไว้ในคดีก่อนจึงเป็นฟ้องซ้ำตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 พิพากษาแก้ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

ตุลยกฤษฎพิหารณ . ธรรมบัณฑิตสิทธิศฤงคาร . จักรปาณิศรีศรีลวิสุทธิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/606/2501>